

Forfatter: Kaalund, H. V.

Titel: Udrag fra Fulvia

Citation: Kaalund, H. V.: "Fulvia", i Kaalund, H. V.: *Fulvia*, 1891, s. 146. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kaalund02val-shoot-idm140027967977280/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Fulvia

AQVILINUS

(beherskende sig, med forstilt Kulde).

Umuligt! — Kun en rent tilfældig Lighed
imellem Dig og den, hvis Navn jeg nævned,
har skuffet mig, men kun et Øjeblik.
— Hvor kunde Fulvia, den rene Kvinde,
hvis sværmeriske Sjæl alt higed her
fra Jorden op mod Lysets Straalehav,
hun, som har vundet Plads blandt Himlens Stjerner,
— hvor kunde hun fornedre sig til Sligt!

FULVIA

(knælende).

O, hør mig! det var Længsel efter Lyset,
som drev mig bort fra Alt: Jeg søgte Gud!

AQVILINUS

(streng).

Som Mand Du levet har imellem Mænd,
og hvor er Lavrbærkrandsen, som Du vandt;
da i Triumf de drog Dig hjem fra Templet?
— Nu er det Pøblen, som har slæbt Dig hid!

FULVIA.

For hvad jeg fejled, har jeg strengt gjort Bod,
men, tro mig, intet Slet har jeg forøvet!
Som jaget Dyr jeg ligger for din Fod —
drøb mig — men trød mig ej med Haan i Støvet.

AQVILINUS.

Jeg kan ej tro Dig! Nej! Hvor var Du henne
i denne Nat? Hvorfor forlod Du Klostret
paa slig en Tid? Du hørte selv jo nylig,